

Dosarul nr. 1ra-275/2023
1-21101270-01-1ra-10022023

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 ianuarie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în componența:

Președinte – Talpă Boris,

Judecători – Eremciuc Ghenadie, Mânăscurtă Igor,

judecând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui

Rotaru Dumitru, născut la xxxx, originar și domiciliat
în mun.xxxx, str. xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.07.2021 - 23.12.2021,

Instanța de apel: 16.02.2022 - 30.11.2022,

Instanța de recurs: 10.02.2023 - 18.01.2024.

Asupra recursului menționat, completul de judecată,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 decembrie 2021, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Rotaru Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 5 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la inculpatul Rotaru Dumitru în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 1680 lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Rotaru Dumitru, în circumstanțe și perioadă de timp nestabilă de către organul de urmărire penală, în scopul utilizării personale, a intrat în posesia drogurilor, pe care ulterior le-a păstrat până la 27 mai 2021, când a fost depistat în parcul „La izvor”, amplasat pe str. Calea Ieșilor din mun. Chișinău, având un comportament suspect.

Ulterior, fiind condus în incinta sectorului de poliție nr.2 din cadrul Inspectoratului de poliție Buiucani al DP mun. Chișinău, amplasat pe str. Calea Ieșilor 49 A, din mun. Chișinău, acesta a predat benevol lucrurile pe care le avea asupra sa, iar de la ultimul au fost ridicate un plic din folie de staniol, în care se afla o masa vegetală uscată, de culoare galbenă, cu miros specific, cu masa de 0.131 grame și un plic confecționat din bancnotă cu nominalul de un leu, în care se afla o masa cu aspect de praf, de culoare albă.

Astfel, conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-2258 din 9 iunie 2021, substanța solidă, cu aspect de praf, de culoare albă, ridicată de la Rotaru Dumitru, conține PVP (*pirrolidinavalerophenone, C15H21NO*), care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, iar masa substanței care conține PVP constituie 0,159 grame.

În același context, în conformitate cu pct.148 din Lista substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, cantitatea de 0,159 grame a substanței stupefiante „PVP” constituie cantități mari.

Prin acțiunile sale intenționate, Rotaru Dumitru, a comis infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal - *circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, fără scop de înstrăinare, adică păstrarea drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.*

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul și avocatul Garaba Mihai în numele inculpatului Rotaru Dumitru, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Rotaru Dumitru să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 luni. În temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 20 iulie 2020, definitiv de stabilit pedeapsa de 1 an și 3 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului, procurorul a menționat că instanța de fond corect a calificat acțiunile inculpatului Rotaru Dumitru, însă la stabilirea pedepsei acestuia neîntemeiat a ignorat prevederile art. 85 alin.(1) Cod penal, care prevede că, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Prin urmare, s-a constatat că inculpatul Rotaru Dumitru a săvârșit infracțiunea în perioada termenului de probațiune, deoarece acesta a fost condamnat prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 20 iulie 2020 în baza art. 217 alin.(3) lit.c) Cod penal la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pentru o perioadă de 2 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 an.

Respectiv, instanța de fond la stabilirea pedepsei definitive inculpatului urma să stabilească pedeapsa în cazul cumulului de sentințe, în baza art. 85 alin.(1) Cod penal.

- avocatul Garaba Mihai în interesele inculpatului Rotaru Dumitru, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 50 ore.

În argumentarea apelului a indicat că, potrivit art. 79 alin.(1), (1¹) Cod penal,

ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.

Poate fi considerată excepțională atât o circumstanță atenuantă, cât și un cumul de asemenea circumstanțe legate de situațiile menționate la alin.(1).

Astfel, consideră că, în cazul în care în privința lui Rotaru Dumitru v-a fi aplicată o pedeapsă penală sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, pedeapsa va fi una echitabilă, deoarece ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Prin aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată aceasta va corespunde principiului proporționalității și pedepsei penale prevăzute în art. 61 alin.(2) Cod penal, iar stabilirea pedepsei închisorii, luând în considerație gravitatea infracțiunii comise și urmările acesteia, nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale, ci din contra, pedeapsa reală cu închisoarea este excesivă în coraport cu faptele acestuia, or aplicarea unei pedepse disproporționate persoanei, în raport cu faptele comise de acesta, poate avea consecințe grave cu privire la reîncadrarea acestuia în societate, resocializarea și prevenirea comiterii de noi infracțiuni.

Menționează că scopul pedepsei penale nu constă în izolarea nemijlocită de societate a persoanei, ci de a-i aplica persoanei o astfel de pedeapsă, încât aceasta să aibă posibilitatea de a conștientiza cele comise și dorința de a se corecta și a nu mai comite fapte ilegale.

Prin urmare, Rotaru Dumitru cade nemijlocit sub incidența normelor citate supra, urmând a-i fi aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sub limitele minime prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal în coraport cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, ceea ce constituie de la 50 ore muncă neremunerată în folosul comunității. Or, art.217 alin.(2) Cod penal prevede în calitate de pedeapsă alternativă muncă neremunerată în folosul comunității de până la 150 ore, iar prin prisma art. 364¹ Cod de procedură penală urmând a fi excluse 1/3 din aceste ore, astfel urmează de executat 100 ore și fiind coraborat cu art. 79 alin.(1), (1¹) Cod penal de exclus încă 50 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Totodată, a indicat că cheltuielile suportate de către procuror în sumă de 1680 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea constatării tehnico-științifice nr. 34/12/1 -R-2258 din 09 iunie 2021, nu cad sub incidența art. 227 Cod de procedură penală ca cheltuieli care urmează a fi trecute din contul inculpatului în contul statului.

Astfel, solicitarea procurorului privind compensarea cheltuielilor judiciare, le consideră neîntemeiate și neprobate, or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale și al judecării cauzei în vederea acumulării probatoriului în scopul dovedirii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii inculpatului, cheltuieli care cad nemijlocit în contul statului, iar inculpatul nu poate să le achite.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2022, au fost respinse, apelurile declarate de procuror și avocatul Garaba Mihai în numele inculpatului Rotaru Dumitru.

5. Instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită pe deplin și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Cu referire la argumentele apărării referitor la mărimea și categoria pedepsei stabilite inculpatului, instanța de apel a conchis că prima instanță la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale și, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Totodată, instanța a reținut că inculpatul a comis o infracțiune care face parte din categoria celor ușoare, comisă cu intenție, precum și faptul că Rotaru Dumitru anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară, și anume prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 iulie 2020 în baza art. 217 alin.(3) lit.c) Cod penal, la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 an, cu privarea dreptului de a ocupa anumite funcții pentru o perioadă de 2 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată pe un termen de probațiune de 1 an, fapt ce denotă că inculpatul a săvârșit infracțiunea în perioada de timp cât era în termenul de probațiune.

Pe lângă aceasta, în privința inculpatului au fost stabilite circumstanțe atenuante - comiterea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani, iar cu referire la recunoașterea vinovăției, contrar celor invocate de apărare, instanța a menționat că nu poate fi considerată ca circumstanță atenuantă, deoarece acesteia i s-ar acorda o dublă valență juridică. Recunoașterea vinovăției a fost ca condiție la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, respectiv fiindu-i redusă cu 1/3 din pedeapsa cu închisoare aplicată inculpatului. Ca circumstanță agravantă sa reținut - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Astfel, instanța de apel a conchis că inculpatul a comis infracțiunea la vârsta de 19 ani, art. 217 alin.(2) Cod penal, prevede pedepse sub formă de amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de până la 150 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an, iar potrivit art. 70 alin.(3¹) Cod penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime.

Conform art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare sau cu muncă neremunerată în folosul comunității.

În condițiile aplicării prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, în coroborare cu art.70 alin.(3¹) Cod penal, prin reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă minime și maxime sub formă de închisoare, noile limite sunt de la 3 luni până la 5 luni și 10 zile.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate solicitările apărătorului de a aplica inculpatului Rotaru Dumitru pedeapsa sub formă de muncă neremeunrată, or din materialele cauzei s-a constatat că inculpatul a fost sancționat anterior prin aplicarea unei pedepse penale neprivative de libertate, care însă nu și-a atins scopul propus, devenind în acest mod derizorii. Astfel, aplicarea sancțiunii neprivative de libertate nu a avut nici un efect din punct de vedere al reeducării inculpatului, ultimul comițând ulterior altă infracțiune fiind în termenul de probațiune, stabilit prin sentința din 20 iulie 2020. În speță, neexistând nici o circumstanță ce ar indica la faptul că la aplicarea altei pedepse neprivative de libertate condamnatul se va corecta și nu va mai comite alte infracțiuni.

Din aceste considerente, instanța de apel a punctat că soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Rotaru Dumitru, iar pedeapsa stabilită acestuia sub formă de 5 luni închisoare va duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu tragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul acestuia pe viitor.

La fel, instanța de apel a menționat că potrivit art.85 alin. (1) Cod penal, *dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. În acest caz, pedeapsa definitivă nu poate depăși termenul de 30 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani și a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate – termenul de 15 ani.*

Conform art.90 alin. (11) Codul penal, *în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune*

sau, după caz, termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată, la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei.

Instanța de apel a conchis că, aplicînd regulile interpretării logico-juridice, norma de la **art. 85 alin.(1) Cod penal este normă generală** față de norma care se conține în **art.90 alin.(11) Cod penal (aceasta din urmă fiind o normă specială)**. Cu referire la art.116 alin. (2) Cod penal, urmează a fi aplicată norma specială.

Totodată, în speță, urmează a fi reținut faptul că prin Legea nr.138 din 03.12.2015, *alineatul (11) a fost completat în final cu textul “la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei”*. În Nota informativă respectivă (art.71 alin.4 Legea cu privire la actele normative) este stipulat că la elaborarea proiectului de lege s-a ținut seama recomandările Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei (Recomandarea 914 (1981) cu privire la politicile penale a statelor membre, Recomandarea R-22 (2000) referitoare la implementarea Regulilor Europene privind măsurile și sancțiunile comunitare, rezoluția nr.76 privind ”Alternativele la pedeapsa închisorii”). În aceste acte internaționale este stipulată ideea conform căreia: nu orice faptă comisă în perioada de probațiune trebuie să implice anularea probațiunii cu trimiterea la executare reală a pedepsei închisorii. În acest sens, a fost introdusă posibilitatea și necesitatea examinării acestei circumstanțe de către organul de probațiune și doar după ce organul de probațiune, analizând toate circumstanțele, consideră necesară anularea probațiunii instanța de judecată poate anula probațiunea și dispune executarea pedepsei închisorii.

Din aceste motive, instanța de apel a indicat că nu poate reține solicitările acuzatorului de stat prin care ultimul solicită aplicarea prevederilor art.85 alin.(1) Cod penal în privința lui Rotaru Dumitru, întrucât la materialele cauzei nu se atestă vre-un înscris din partea biroului de probațiune care ar informa instanța despre modul de executare a pedepsei în prezent, stabilite prin sentința din 20 iulie 2020, inclusiv nu a fost solicitată aplicarea pedepsei prin cumul de sentințe, prin prisma art. 85 alin.(1) Cod penal, chiar dacă anterior inculpatul Rotaru Dumitru a fost condamnat prin sentința definitivă din 20 iulie 2021 pronunțată de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(3) lit.c) Cod penal, la pedeapsa închisorii pe un termen de 1 an, iar în baza art. 90 Cod penal executarea pedepsei stabilite a fost suspendată pe un termen de probațiune de 1 an. La caz, lipsește un aviz obligator al biroului de probațiune, iar instanța de apel este în imposibilitate de a se expune în privința aplicării unei pedepse inculpatului în temeiul art.85 Cod penal, în lipsa unei informații despre pedeapsa neexecutată prin sentința anterioară.

La fel, instanța a menționat că potrivit informației Centrului tehnico-criminalistic și expertize judiciare nr.34/12/1-S-2579 din 15.06.2021 din cadrul ING, cheltuielile

suportate în cadrul examinărilor efectuate pe Raportul de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-2258 din 09.06.2021, constituie 1680,00 lei, cheltuieli care urmează a fi achitate din contul inculpatului Rotaru Dumitru în contul statului, având în vedere că, la momentul derulării a acțiunilor de urmărire penală aceste cheltuieli au fost suportate de stat, deoarece procesul penal era guvernat de principiul prezumției nevinovăției, iar în situația în care, în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpatului, ultimul urmează să recupereze cheltuielile judiciare suportate de stat pentru efectuarea la caz, a expertizei judiciare.

6. Nefiind de acord cu soluția emisă, procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, a declarat în termen recurs, și invocând prevederile art.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, procurorul menționează că atât instanța de apel, cât și instanța de fond neîntemeiat a ignorat aplicarea prevederilor art. 85 alin.(1) Cod penal, prin care urma să cumuleze pedeapsa stabilită inculpatului Rotaru Dumitru prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 iulie 2020, în baza art. 217 alin.(3) lit.c) Cod penal la pedeapsa închisorii pe un termen de 1 an, cu privarea dreptului de a ocupa anumite funcții pentru o perioadă de 2 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 an. Astfel, potrivit art.85 alin.(1) Cod penal, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

S-a constatat că inculpatul Rotaru Dumitru a săvârșit infracțiunea din speță în perioada termenului de probațiune stabilit prin sesiunea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 iulie 2020, respectiv, pedepsele stabilite urmau a fi cumulate de către instanța de judecată.

Tot în acest context, acuzarea a indicat că pedeapsa stabilită inculpatului nu va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea și reeducarea acestuia în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept și nici nu v-a constitui o avertizare publică pentru alte persoane predispuse de a-și însuși comportamente similare celui manifestat de către inculpat.

7. Referință asupra recursului declarat nu a fost depusă.

8. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, completul de judecată concluzionează că acesta urmează a fi admis, din considerentele ce urmează.

Conform prevederilor Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), art.XI alin.(3), *recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.*

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și a declarat recursul în termen la 29 decembrie 2022.

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de judecare a recursului depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a acestei Legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

Potrivit prevederilor art.433 alin.(1) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), *dacă este considerat admisibil, un complet din 3 judecători examinează recursul în fond.*

Examinând admisibilitatea prezentei cauze, completul de judecată a constatat admisibil recursul declarat și întru verificarea legalității hotărârii atacate prin prisma temeiurilor invocate de către recurent, recursul urmează a fi examinat în fond.

Conform art. 434 Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii atacate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 427.*

În conformitate cu prevederile art. 435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează, parțial sau integral, hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel se referă la următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate, și dacă toate aceste probe în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală. În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel la judecarea cauzei, acestea se referă la următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

Din conținutul recursului rezultă că, partea acuzării critică decizia instanței de apel, doar în partea ce se referă la individualizarea pedepsei și modalitatea de executare a acesteia, întrucât vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei incriminate prin actul de învinuire nu este contestată de către recurent în ordine de recurs, completul de judecată, judecând recursul în limita cerințelor formulate, va verifica neaplicarea prevederilor art. 85 alin.(1) Cod penal în privința lui Rotaru Dumitru.

Astfel, completul de judecată, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub aceste aspecte, constată că la examinarea apelului declarat de către acuzator, instanța de

apel nu a respectat întru totul prevederile art. 414 alin.(1), 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală.

După cum rezultă din materialele cauzei, potrivit sentinței, Rotaru Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare de un termen de 5 luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Conform textului apelului declarat de procuror, ultimul a criticat sentința în latura stabilirii pedepsei lui Rotaru Dumitru, pe motiv că la fixarea acesteia, instanța eronat a ajuns la concluzia că în speță nu sunt aplicabile prevederile art. 85 alin.(1) Cod penal, necătând la faptul că inculpatul în termenul de probațiune a comis o nouă infracțiune și în cazul dat pedeapsa urma să fie aplicată în baza unui cumul de sentințe.

Instanța de apel, respingând apelul procurorului și menținând sentința în partea stabilirii pedepsei, nu a pătruns pe deplin în esența argumentelor invocate în apel și a motivat superficial soluția adoptată referitor la neaplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 85 Cod penal.

Prin urmare, argumentul instanței de apel că „... *la materialele cauzei nu se atestă vre-un înscris din partea biroului de probațiune care ar informa instanța despre modul de executare a pedepsei în prezent, stabilite prin sentința din 20 iulie 2020 și nici nu a fost solicitată aplicarea pedepsei pentru cumul de sentințe, prin prisma art. 85 alin.(1) Cod penal, chiar dacă anterior, inculpatul a fost condamnat prin sentința definitivă din 20 iulie 2021. La caz, lipsește un aviz obligator al biroului de probațiune. Astfel, instanța este în imposibilitate de a se expune în privința aplicării unei sancțiuni inculpatului prin prisma art.85 Cod penal, în lipsa unei informații despre pedeapsa neexecutată prin sentința anterioară*”, este unul nefondat.

Mai mult, infracțiunea comisă de inculpat pentru care a fost judecat în prezenta cauză penală, **prevăzută la art. 217 alin. (2) Cod penal, este comisă cu intenție și se clasifică ca una ușoară, care nu se încadrează la prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal.**

Din considerentele expuse, instanța de recurs conchide că, temeiurile pentru recurs invocate de către procuror și-au găsit confirmare, ceea ce duce la casarea totală a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii penale asupra aspectelor menționate în prezenta decizie, să argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. 435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Admite recursul declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui **Rotaru Dumitru** și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte

Talpă Boris

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Mânăscurtă Igor